

Bucuriile toamnei

Stau in parcul de la marginea orasului si ma bucur de frumusetea ultimelor zile de toamna. Din cand in cand cate o frunza ca o pasare de aur pluteste in aerul cu miros de fructe coapte. Trilurile pasarelelor sunt mai putin auzite, deoarece o parte din ele si-au luat zborul spre tinuturi mai calde.

Razele soarelui sunt mai palide si deabia se zaresc pe dupa unerii copacilor. Globul aurit al acestuia se intristeaza cu fiecare clipa ce trece si parca si-ar exprima parerea de rau pentru ca in curand nu va mai putea sa ne bucure si totodata sa ne aline sufletele.

Covorul de frunze moare fosneste sub picioarele trecatorilor ce sunt din ce in ce mai rari. Serenada greierilor din timpul verii a amutit. Ei se adapostesc sub covorul multicolor de frunze. Din cand in cand cate o veverita jucausa sare dintr-un copac intr-altul adunand ghinde pentru a-si face provizii pentru iarna.

La orizont un nor pufos incearca sa acopere discul solar, dar inca nu reuseste. Copacii, dezgoliti de frunze confera intregii naturi o stare dezolanta.

Gandul ca nu peste mult timp zilele friguroase vor sosi, maneliisteste. Incerc sa petrec cat mai multe clipe in mijlocul acestui cadru natural deosebit de frumos si interesant.

Din cer incep sa cada picaturi ca nijte margaritare stravezii din ce in ce mai mari, mai reci si mai grele. Acum nici un om nu cuteaza a-si face aparitia pe o vreme ca asta. Norii tristi isi varsa lacrimile pe intreg orasul, acum pustiu.